

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/362/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213309
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/236/2012-64 zo dňa 23.02.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd pred rozhodnutím vo veci samej skúmal, či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu zo dňa 19. 02. 2015, ktorý súdu doručil dňa 20. 02. 2015, o ktorom návrhu na prerušenie konania okresný súd uznesením rozhodol na pojednávaní dňa 23. 02. 2015 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, keď nezistil dôvody na prerušenie konania ani v zmysle § 109 ods. 1, písm. b) O.s.p. a ani v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p. (platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu). Okresný súd vo vzťahu k návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR v tejto konkrétnej veci, keď podľa názoru žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici porušil jeho práva tým, že nevytlúčil sudcov okresného súdu z konania a tým boli porušené práva žalobcu na zákonného sudcu a právo na nestranný súd, poukázal na to, že nie je dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1, písm. b) O.s.p., keďže o námietke zaujatosti v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorým rozhodnutím je okresný súd viazaný, a teda nebol dôvod na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti bolo rozhodnuté podľa zákonných ustanovení upravujúcich procesný postup súdu. Vyhodnotil, že podanie sťažnosti na Ústavný súd SR teda nie je dôvodom na prerušenie konania vzhľadom na to, že o zaujatosti sudcov okresného súdu už bolo nadriadeným súdom rozhodnuté, pričom zároveň poukázal na to, že žalobca ani neosvedčil skutočnosť, že sťažnosť na Ústavný súd SR vôbec podal, keď predložil len rovnopis sťažnosti bez dokladu preukazujúceho podanie takejto sťažnosti. Vo vzťahu k ďalšiemu dôvodu žalobcu na prerušenie konania, a to prebiehajúce iné konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, v ktorom konaní konajúci súd rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke s poukazom na ust. § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p., okresný súd nezistil dôvod na prerušenie konania, keďže nebola preukázaná zrejma priama súvislosť otázok, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie súdu; preto návrh na prerušenie konania zamietol.

2. Okresný súd následne posúdil žalobu žalobcu vo veci samej a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v danej veci nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu stanovené ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody spolu s nárokom na nemajetkovú ujmu na základe tej skutočnosti, že v konkrétnom exekučnom konaní nerozhodol okresný súd v zákonnej 15-dňovej lehote o žiadosti súdneho exekútora, a tým došlo k vzniku škody na strane žalobcu na základe nesprávneho úradného postupu súdu. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že v konaní, ktoré bolo vedené na okresnom súde pod sp. zn. 3Er/2131/2010 súdny exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia dňa 25. 08. 2010 na exekučný súd, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., so sídlom Bratislava o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia rozhodol exekučný súd uznesením zo dňa 21. 09. 2010, t. j. rozhodnutie bolo vydané do 27 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora; súd rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Oprávnený voči tomuto uzneseniu podal odvolanie zo dňa 02. 12. 2010, ktoré neskôr vzal späť, pričom odvolací súd odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania. Následne súd exekučné konanie zastavil. Oprávnený, resp. jeho zástupca nedoručili do spisu žiadnu urgenciu týkajúcu sa nečinnosti súdu alebo žiadosti o informáciu o stave konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie pri aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku exekučný súd lehotou 15 dní nebol viazaný, vzhľadom k tomu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody, prípadne nároku na nemajetkovú ujmu, a to nesprávny úradný postup okresného súdu. Z týchto dôvodov sa súd v ďalšom konaní ani nezaoberal skúmaním otázky, či na strane žalobcu týmto prípadným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, prípadne nemajetkovej ujmy, pričom však poukázal v odôvodnení rozhodnutia na to, že žalobca v konaní ani nepreukázal o akú konkrétnu hodnotu sa zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti, resp. nepreukázal akú hodnotu mohol získať, kedy k porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo. Súd ďalej prihliadol aj na okolnosť, že v období, keď bola podávaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, boli na Okresný súd Rimavská Sobota zo strany žalobcu postupne podávané hromadné podania v zmysle Exekučného poriadku v iných exekučných veciach, a to v počtoch výrazne negatívne ovplyvňujúcich plynuté vybavovanie exekučnej agendy okresným súdom v zákonom stanovených lehotách, pričom následkom toho došlo k mimoriadnej zaťažnosti tohto exekučného súdu. Poukázal na to, že v predmetnej exekučnej veci bolo rozhodnuté o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia pre exekútora do 27 dní od doručenia tejto žiadosti na súd, čo nemožno považovať za zbytočný prieťah alebo nečinnosť zo strany exekučného súdu. Okresný súd dospel k názoru, že zo strany okresného súdu v rámci exekučného konania nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a súd nemôže konštatovať, že došlo k zbytočným prieťahom pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré by zakladali právo žalobcu na náhradu škody, prípadne nemajetkovú ujmu. Vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, písm. d), § 9 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

3. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. na základe zásady úspechu, hoci žalovaný mal vo veci plný úspech, v spojení s konaním mu trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v celom rozsahu. V rozsiahlom odvolaní namietal najmä porušenie jeho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť sa oboznámiť so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Uvedené právo bolo žalobcovi upreté, nakoľko pred vynesením rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k návrhu, toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Pred vynesením rozsudku nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť sa vyjadriť. Prvostupňovému súdu vytýkal, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu sám určil. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec

sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Žalobca ďalej namietal, že konaním súdu mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným súdom napriek tomu, že rozhodovanie vecí zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu (rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 345/09). Žalobca v konaní uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti, nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom; za danej situácie, okresný súd preto nemal vec meritórne prejednať. Rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Vo vzťahu k majetkovej škode v odvolaní namietal, že súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje, pričom v tejto časti namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Okrem iného ďalej namietal, že nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný). Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

5. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods.1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Krajský súd, ako súd odvolací považuje za potrebné poukázať na to, že od 01.07.2016 nadobudol právnu účinnosť nový procesný predpis, a to zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použije aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. S prihliadnutím na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalobcu odvolací súd konštatuje, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred okresným súdom, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, keď žalobu žalobcu zamietol, rozsudok okresného súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, pričom okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s vtedy platným ustanovením § 132 O.s.p., súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre

rozhodnutie a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštalácie sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne argumentačne presvedčivo vysporiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, a preto dôvody obsiahnuté v odvolaní žalobcu, ktoré namietajú vnútornú rozpornosť a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, nie sú opodstatnené.

13. K rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, odvolací súd uvádza, že o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/236/2012-63 zo dňa 23. 02. 2015 odvolací súd rozhodol uznesením sp. zn. 14Co/361/2016-134 zo dňa 20.12.2016 tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil, keď aj odvolací súd mal za to, že súd prvej inštalácie správne návrh žalobcu, ktorým sa domáhal prerušenia konania ako nedôvodný zamietol podľa ust. § 109 ods. 1, písm. b) a § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p. (platného a účinného v čase rozhodovania okresného súdu).

14. K podanému odvolaniu odvolací súd ďalej uvádza:

15. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil, aj náležite vyhodnotil. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces a to z dôvodov, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Pokiaľ žalobca tvrdí, že nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovaného k žalobe a uvedené vyjadrenie mu bolo doručené so samotným rozsudkom vo veci samej, toto tvrdenie žalobcu za nezakladá na pravde, keď z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 09. 07. 2013 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené spolu s predvolaním na pojednávanie, ktoré bolo vytyčené na deň 23. 02. 2015 a toto písomné vyjadrenie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 09. 02. 2015.

16. Tvrdenie žalobcu, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd v súdnej veci nerozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania, okresný súd vo veci vytyčil termín pojednávania na deň 23. 02. 2015, účastníci na toto pojednávanie boli riadne predvolaní. Hoci žalobca bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil; len podaním zo dňa 19. 02. 2015 súd požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestranného súdu a sudcu, ktorým podaním zároveň žiadal súd o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Keďže žalobca sa z neúčasti na pojednávaní neospravedlnil a ani neuviedol žiaden dôležitý dôvod, pre ktorý sa pojednávania zúčastniť nemohol, okresný súd dôvodne pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. bez ohľadu na to, že žalobca podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania. Bolo nielen právom, ale aj povinnosťou žalobcu na súdne pojednávanie sa dostať. Ak sa žalobca vzdal dobrovoľne tohto práva, nemôže byť prejednanie veci bez jeho prítomnosti na pojednávaní, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný považované za postup súdu, ktorým by mu bola odňatá možnosť zúčastniť sa verejného pojednávania, oboznámiť sa s obsahom spisu, listinnými dôkazmi, a teda nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Práve zo správania sa žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu je zrejmá účelovosť konania spočívajúca v marení postupu súdu prejednať vec v primeranej lehote bez prieťahov. Napriek tomu, že na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný, pričom svoju neúčast' písomne vopred ospravedlnil a zároveň uviedol, že nežiada o odročenie pojednávania okresnému súdu nič nebránilo, aby vec v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. prejednal a rozhodol.

17. Vzhľadom na to, podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd dôvodne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania s tým, že súčasne žalobcovi nebolo žiadnym spôsobom odňaté právo konať pred súdom, resp. jeho právo na kontradiktórny súdny proces, odvolací súd prejednal následne i rozhodnutie

okresného súdu vo veci samej. Žalobca v návrhoch na začatie konanie tvrdil, že okresný súd rozhodol o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

18. Ďalej odvolací súd preskúmaním veci zistil, že na Okresnom súde Rimavská Sobota sa viedlo exekučné konanie pod sp. zn. 3Er/2131/2010, pričom žiadosť o udelenie poverenia doručil súdny exekútor súdu dňa 25. 08. 2010, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., súd o žiadosti súdneho exekútora, ktorou žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodol uznesením zo dňa 21. 09. 2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup, je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora, ktorou požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Argumentácia žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívala predovšetkým v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Súdna prax je ustálená na závere, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (viď uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/243/2013, IV.ÚS/605/2012). Za situácie, že okresný súd z pripojeného exekučného spisu zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola exekučnému súdu doručená dňa 25. 08. 2010 a súd žiadosť súdneho exekútora zamietol uznesením zo dňa 21. 09. 2010, uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup s prihliadnutím na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ okresný súd skúmal exekučný titul, postupoval v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a teda bol oprávnený preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Keďže preskúmaním exekučného titulu vo forme rozhodcovského rozsudku dospel súd k záveru, že tento exekučný titul je v rozpore so zákonom, dospel potom exekučný súd aj k správnejmu záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navyiac odvolací súd uvádza, že je zrejmé, že oprávnený voči uzneseniu, ktorým súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, síce podal odvolanie, ktoré následne vzal späť; voči uzneseniu, ktorým exekučný súd exekúcie zastavil, nepodal odvolanie, pričom uznesenia boli riadne doručené právnejmu zástupcovi oprávneného. Žalobca nevyužil riadne opravné prostriedky a riadnym inštančným postupom sa nedomáhal zmeny, resp. zrušenia uznesenia, ktorým súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a až následne sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

19. K námietke žalobcu v odvolaní, že súd ignoroval tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov, odvolací súd na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu odvolací súd poukazuje na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom, je zodpovednosť objektívna, bez zreteľa na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku tejto zodpovednosti je jednak v danej veci vytýkaný nesprávny úradný postup okresného súdu, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Prvým a zároveň jedným z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu je práve nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci, kedy štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom č. 514/2003 Z. z. za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Ak prvý a jeden z rozhodujúcich predpokladov zodpovednosti za škodu, a to nesprávny úradný postup nebol v konaní zistený, naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom a nebolo zistené, že by okresný súd rozhodoval vo veci so zbytočnými prietahmi, nedošlo k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, ktorá by prípadne mohla byť spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, nebol teda zistený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti a preto okresný súd sa dôvodne nezaoberal ďalšími predpokladmi vzniku zodpovednosti a teda existenciou škody a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a touto škodou.

20. Pokiaľ žalobca vytýka súdu, že vykonal dokazovanie, ktorého rozsah a obsah si určil sám a neumožnil žalobcovi vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci, táto odvolacia námietka neobstojí. Pokiaľ ide o dokazovanie, súd vychádzal z tých dôkazov, ktoré označil žalobca v podanej žalobe, konkrétne dokazovanie exekučným spisom, na základe ktorého žalobca tvrdil nesprávny úradný postup a z ktorého si uplatnil nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Rovnako neobstojí ani námietka žalobcu, že žalovaný napriek výzve súdu sa nevyjadril k veci a že malo byť vo veci rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p., keď z obsahu spisu je preukázané, že žalovaná strana doručila súdu písomné vyjadrenie k žalobe.

21. Odvolací súd námietky o chýbajúcich dôvodoch pri odôvodnení rozsudku v preskúmvanej veci považoval za nedôvodné, keď súd prvej inštancie zaujal dostatočne jasné stanovisko aj k majetkovej škode a aj k nemajetkovej ujme tak, ako tieto boli uplatnené a odôvodnenie rozhodnutia spĺňa náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. (platného a účinného v čase rozhodnutia okresného súdu).

22. Vzhľadom na uvedené, ako aj s poukazom na dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol súd prvej inštancie a ktoré nepovažoval odvolací súd za potrebné vzhľadom na ich presvedčivosť opätovne uvádzať, bol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny odvolacím súdom v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdený.

23. Odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o náhrade trov. Okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov vychádzal správne z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., teda podľa úspechu v konaní a súčasne správne aplikoval ustanovenie § 151 ods. 1 O.s.p. Hoci žalovaná bola úspešnou účastníčkou konania, právo na náhradu trov konania si v konaní pred okresným súdom neuplatnila, preto súd rozhodol, že jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie. V odvolacom konaní bola plne úspešnou účastníčkou žalovaná, a preto odvolací súd rozhodol tak, že jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

25. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.
Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).